

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2, § 2 i den ændrede affattelse og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af postloven.

(Lovforslaget (nr. 149) findes i tillæg A. sp. 2835, fremsættelsen i tidenden sp. 3869).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Hans Lund: Idet jeg skal henvise til lovforslagets meget udførlige bemærkninger og ministerens skriftlige fremsættelse, vil jeg anbefale det foreliggende lovforslag, der ikke alene giver en ajourføring af taksterne i forhold til den almindelige omkostningsstigning, men også bringer vægtgrænsen mere i overensstemmelse med andre nordiske landes.

Forhøjelsen af dagbladsportoer er undgået, men spørgsmålet er, om denne støtte til pressen er rimelig over for den del af dagbladene, der selv klarer udbringningen.

Jeg anbefaler lovforslaget og vil foreslå, at det henvises til det udvalg, der arbejder med jernbanetaksterne.

Holmberg: De to lovforslag om takstforhøjelser, som folketinget nu er blevet præsenteret for, i sidste uge forslaget om ændringer i statsbaneloven og nu ændrin-

gerne til postloven, vil komme til at koste mange penge for kunderne, derunder erhvervslivet; vi kan vel gøre det op til godt et par hundrede millioner kroner i alt. Inflationen er jo i første række baggrunden for disse forhøjelser. En meget stor del af stigningen vil jo falde på erhvervslivet, og disse forhøjelser vil uvægerligt blive lagt på priserne og vil også på længere sigt kunne mærkes på pristallet og hvad hermed følger. Til næste år kan man så med næsten samme begrundelse igen komme med forslag om stigninger, idet lønningerne er steget, og på den måde kan vi blive ved.

Jeg mindes en socialdemokratisk politiker, der her i folketinget ved en anden lejlighed, men med relation til det samme, sagde, at dette er en galeanstalt, og der er næppe grund til at modsige denne udtalelse, når vi ser på hele problemstillingen. Men vi er jo efterhånden ved at være immune herinde, og dertil kommer, at det formentlig ikke nytter særlig meget at argumentere, for der foreligger jo et protokollat, aftalt mellem regeringen og SF; det har vi fået et levende billede af under behandlingen af statsbaneloven, og det gælder formentlig også postloven. Der er faktisk ingen mulighed for reel behandling af disse lovforslag. De to partier holder åbenbart sammen, måske af frygt for hinanden. Men flertallet skulle altså være hjemme. Måske kan der rokeres lidt hist og her, men beløbsrammen er jo fremlagt af regeringen, og den er åbenbart godkendt af SF.

Vi har ved behandlingen af statsbaneloven erklæret os villige til at realitetsbehandle lovforslaget — jeg kan sige naturligvis — og det samme gør vi her. Så er spørgsmålet, om det hjælper med den politik, jeg nævnte før, som åbenbart er blevet gængs her i folketinget. Den kan jo klare visse linjer, i alle tilfælde rent politisk.

Der er ifølge lovforslagets bemærkninger — og det er sikkert rigtigt — underskud for postvæsenets område, men der er sikkert overskud for televæsenet, og det er dog samme etat, samme „væsen“. Ministeren forlanger imidlertid hvert område behandlet for sig. Sådan var det ikke med statsbanetaksterne. Her skulle det hele vurderes i sammenhæng. Det var selvfølgelig rart, om ministeren kunne få lidt mere orden i sin argumentation. Postbefordringen giver nok